

LBDIS

We know
books

CONSTANTIN ARGETOIANU

ÎNSEMĂRI ZILNICE

Volumul IV

1 ianuarie - 30 iunie 1938

Paul Editions 2024

1938

1 ianuarie, 1938. Regimul de zadarnică trâncăneală continuă. O trâmbiță a fost înlocuită prin alta, mai răgușită. În locul lui Guță Tătărescu își revarsă logoreea Tavi Goga. Petrecând seara de ieri la prieteni, am fost silit să înghit cuvântările dlui prim-ministru și al dlui Rege, difuzate prin Radio. Cuvântarea Regelui a fost, pur și simplu, incoștientă, în megalomania ei oarbă. „Poporul Meu“, „Țara Mea“, „Armata Mea“, „Guvernul Meu“, „Șoselele Mele“, numai despre „Jidoavca Mea“, nimic. Păcat.

Cuvântarea lui Goga, mai literară, mai puțin bombastică și mai puțin „ronflantă“, ca precedentele dlui Guță, le-a continuat totuși tradiția: vorbe răsunătoare, menite să ia văzul și să acopere sărăcia ideilor și neputința înfăptuirilor. Un caraghios mai mult continuă șirul șefilor noștri de Guvern. Suprimarea *Adevărului*, scoaterea câtorva nenorociți de ovrei din pâinea lor și o vagă făgăduială de ieftinire a traiului, iată, în rezumat, tot programul unei noi guvernări, în care nimic nu e nou, nici chiar lăcomia cu care partizanii s-au aruncat pe toate ghelirurile permise și nepermise.

Pe lângă toate astea, în Guvern mai e și ceartă, de dimineața până seara. Se ceartă ai lui Goga cu ai lui Cuza, și ai lui Goga, și ai lui Cuza, împreună, cu țărăniștii băgați de Rege în Guvern. Se ceartă Cuza, care vânează toată ziua prin ministere după ovrei, cu Goga, care ar vrea să o mai domolească cu antisemitismul, de frică să nu-l răstoarne conjunctura internațională. Se ceartă, în fine, generalul Antonescu cu țivilii lui, pe tema Gărzii de Fier, împotriva căreia generalul nu admite nicio ieșire din legalitate.

Cu tot optimismul discursului său de aseară, Regele începe să-și dea seama de prostia pe care a făcut-o și se gândește serios la o nouă formulă, formulă ce va fi, bineînțeles, o nouă prostie. Se gândește la o dictatură militară, cu generalul Antonescu în

frunte, dacă nu va putea ajunge să pună în picioare combinația Armand Călinescu, înainte de prăbușirea lui Goga. Vorba lui Maniu: „Majestatea Sa nu a terminat încă seria de absurdități pe care e hotărât să le înfăptuiască pe rând“.

Încetul cu încetul, încep să se afle toate. Combinația Goga-Călinescu a fost pregătită de mai multe săptămâni; bruscată, a fost numai data aducerii ei la îndeplinire, care, cu câteva zile înainte, chiar fusese fixată pentru sfârșitul lui ianuarie sau începutul lui februarie. Regele a pus-o la cale, îndată ce a bănuțit că Tătărescu nu va lua majoritatea în alegeri și a preparat-o, în vederea acestei situații. Dacă Tătărescu ar fi luat 40% din voturi, ar fi rămas la putere, iar Goga ar fi fost păcălit o dată mai mult. De aceea, Regele, deși trăgea toate sforile din culise, nu s-a angajat prea mult cu Goga, înainte de rezultatul alegerilor. Tratatările au fost ținute extrem de secrete, așa încât nici Guvernul (Tătărescu) n-a știut nimic. Întâlnirile între Goga și transfugii țărăniști au avut loc în casa lui Nicu Condiescu, prietenul lui Goga și omul lui Vodă. Așa se explică înțelegerea între fripturiștii de toate nuanțele, care a fost făcută în mai puțin de 48 de ore: erau lucrurile pregătite. Numai noi, cei din afară de zidurile bordelului regal, n-am știut nimic și am căzut din pod când am aflat inverosimila veste. Ca toți oamenii cinstiți, sunt adânc măgulit că n-am știut nimic și că nu am fost amestecat în această porcărie.

Fiecare zi, cu telegrama ei. Ni se dau cu țârâita, e vorba de-ale lui Micescu (Istrate) și de răspunsurile ce le primește. Azi, ziarele publică pe cele schimbate între Grecia și noi, amabile și chiar calde, și pe cele ce au circulat pe firul București - Moscova și retur. De observat că telegrama dlui Micescu, exponentul partidului care a cerut ruptura cu Sovietele, e prevenitoare și plină de făgăduieli, pe când răspunsul lui Litvinov e cam înțepat și rece.

Până acum, nu ni s-au dat depeșele trimise la Roma și la Berlin sau, oare, nu s-au trimis? Nu ni s-au dat nici telegramele adresate domnilor Delbos și Eden. Poate că întârzie răspunsurile...

Perle culese, în discursul Majestații Sale, de aseară, la Radio:

„O linie, a cărei călăuză este timpul de azi“ – „Se va pune la îndeplinire“ – „Pe această lozincă să lucrați!“.

3 ianuarie. Cu prilejul Anului Nou, s-au ținut obișnuitele discursuri la Patriarhie. Al lui Goga e de o platitudine direct

dezgustătoare. Un imn de adulație și de recunoștință, la adresa Stăpânului, „care a știut să înțeleagă cufele sufletului românesc“, citez textul, „și să-l satisfacă (sufletul)“. Probabil, aducând pe dl Tavi și pe madam Veturia, cu toată șleahta lor, la putere.

Discursul Regelui e de o frumoasă ținută literară, unul din cele mai bune ale lui. Toată cuvântarea sa nu e decât o încercare de înfrânare a năzbâtiilor puse la cale de duhul rău a lui G. Cuza. După ce a provocat incendiul, nu știe cum să-l stingă!

Titulescu s-a înscris la național-țărăniști! Din fieful său electoral, de la St. Mortiz, a trimis o telegramă lui Maniu, în ajunul Anului Nou, „acum, când alții pleacă etc., etc.“..., cerând înscrierea sa. Dl prezident trebuie să fie încântat, dar cu toată această „încântare“ a răspuns paranoicului că e măgulit și fericit să poată colabora mai departe cu dânsul, în viitor, cum a colaborat și în trecut (mărturisire?). S-au curățat amândoi. Mă întreb cum au primit partizanii, ahtiați după putere, înscrierea lui Titulescu? S-au strâmbat, desigur!

Odată cu Titulescu, s-au înscris în Partidul Național-Țărănesc Savel Rădulescu, Nenișor și țucalul marelui bărbat de Stat.

În *Patria* de Anul Nou, dl Iuliu Maniu publică un lung articol, în care vorbește cum poate de trecut, de prezent și de viitor. Despre Ministerul Tătărescu spune: *Guvernul ieșit din păcat!*

Universul de azi-dimineață, care a aflat, se vede, că se va reveni asupra suprimării *Adevărului* și *Dimineții*, după cererea Partidului Liberal, se dă rău la Guvern, deși până acum n-au avut decât cuvinte de laudă și de măgulire pentru dânsul.

Universul cere să se facă o anchetă serioasă, să se constate dacă într-adevăr acțiunile celor două ziare au fost cumpărate de liberali și, în acest caz, să se cerceteze cu ce bani au fost plătite. Cu ce bani? Cu ai contribuabililor, bineînțeles!

Cei doi moralizatori ai Țării, Regele și Goga, continuă să recruteze, direct sau prin agenții lor, lichelele și oamenii slabi de înger, din toate partidele. În această vânătoare după oameni, fiecare zi aduce surpriza ei. Cea de azi ne-o oferă Nicu Ottescu. Înscris în Partidul Național-Țărănesc, acum câteva săptămâni, publică în ziarele de azi-dimineață o scrisoare adresată lui Mihalache, prin care-i aduce la cunoștință că dinasticismul său îl silește să pășească alături de Armand Călinescu... A doua felonie într-un an e cam

mult! De notat, că s-a înscris în Partidul Național-Țărănesc în ajunul scontatei veniri la putere! Să mă fi înșelat eu asupra lui atât de greu sau să nu mai fie în toate mințile sale?

A trecut cu Armand Călinescu la Goga și dl Aurel Popescu¹, omul lui Madgearu!

Se vorbește, de asemenea, de trecerea lui D.R. Ioanițescu și a lui Ionel Lupescu, oricare ar fi atitudinea lui Vaida și a vaidiștilor, care continuă să negocieze cu Partidul Național-Țărănesc.

Gheorghe Brătianu a fost azi-dimineață la mine și am stat lung de vorbă cu dânsul. Am fost de acord împreună că a întreține un partid pentru a băga, din când în când, în Cameră între 5 și 15 deputați nu era o afacere. În circumstanțele de azi, și partidul lui, și al meu sunt instituții de gestiune ale unei loterii, în care doar câțiva câștigă, periodic, câte un loz de deputat. Pe Rege, ca factor constituțional rațional, nu se mai poate conta. Doctrina nu mai interesează pe nimeni. Patimele, singure, mișcă oamenii. Carența Regelui, în care atâția și-au pus încrederea, determină o revizuire a tuturor „pozițiilor” politice și sociale. Gheorghe Brătianu e hotărât să facă ce va putea pentru reintegrarea sa în Partidul Liberal, convins că numai prin mase mari, duse cu dibăcie, s-ar mai putea pune o stavilă nebuniilor de Sus. M-a întrebat dacă nu mi-ar conveni și mie să mă alătur Partidului Liberal, căruia am putea da „o față nouă”. Am răspuns lui Brătianu că mă voi mai gândi, dar că, în tot cazul, nu zic nu, pentru moment. Și e de gândit...

O informație publicată în toate ziarele de azi anunță că „forțele legionare” nu vor participa la viitoarele alegeri. Se confirmă astfel zvonul de acum câteva zile. Rămâne de văzut dacă Garda de Fier va mai da concursul său Partidului Național-Țărănesc (mai exact, lui Maniu), după înscrierea lui Titulescu.

Ghelmegeanu a luat astăzi contact cu Iunian, în vederea reîntoarcerii sale în partid. Nu va fi ușor. E interesant însă de notat că feloniile Regelui pe toate terenurile determină un curent de concentrare a tuturor grupărilor politice. Fiecare caută să se apere și „l'union fait la force!”.

Diferitele grupări care s-au asociat în actualul Guvern de vicleim au ajuns deja, după câteva zile, la cuțite. Între goghiști,

¹ Înrudit cu Rudăreanu sau cu Buchman, prin femei.

armandiști și cuziști a izbucnit războiul celor trei roze. Fiecare grupare și-a închiriat câte o odaie la un hotel; în fiecare din ele se fumează, se sorb păhăruțe și se șuetează toată noaptea. Ziua se înjură și se bat „pretenii“ pe unde pot. La Ministerul Muncii, s-au înjurat cei doi miniștri. Dr Banu și George Cuza au declarat ritos partizanilor: „Ne-a băgat Regele în Guvern 4 lichele, dar veți vedea dvs. ce vom face cu ei după alegeri!“.

Acest „după alegeri“ e și formula lui Goga, cu care bietul Prim, zăpăcit și uluit, caută să împace toate verzele, cu toate caprele din Guvernul său. La Craiova, n-au așteptat însă alegerile, ca să se răfuiască. Acolo, „situația“ a fost dată lui Potârcă, acesta numindu-l prefect pe frate-său, Eugeniu, un caraghios, care nu se ridicase decât până la Primăria Pleniței, cu toată protecția fratelui Vergică. Vineri seara, întorcându-se Puiu Pleșa la Craiova, l-a întâmpinat la gară tot partidul, cam 1.000 de oameni, și cu toții au plecat urlând spre Prefectură, unde l-au huiduit pe prefect și s-au văicărit de exoflisirea lor de la masa, în fine, pusă. Oamenii, care făcuseră atâtea „sacrificii“, erau indignați de nesocotirea drepturilor lor. Un apelpisit, doctorul Albu, a început să-l înjure pe Virgil Potârcă, „acest tank al lichelismului“(!!) și să ceară capul lui. Neavându-l la îndemână, manifestanții au pornit-o pe Calea Unirii și au spart geamurile câtorva prăvălii ovreiești, între altele, pe ale lui Mendel, cel mai cumsecade negustor din Craiova (giuvaergiu). Scene de felul acesta s-au petrecut și în alte orașe...

Azi, înainte de amiază, a avut loc întrunirea Comitetului lui Vaida. Fratele Alexandru, foarte abătut, a povestit pentru ce a făcut pactul cu Tătărescu, aruncând vina asupra Regelui, care l-a silit să-l facă. A declarat apoi că cu național-țărăniștii nu se împacă, atât timp cât va fi Maniu în fruntea lor, deși un personaj foarte apropiat de domnul prezident a venit la dânsul cu ramura de măslin. Față de Guvernul Goga, ca să menajeze „susceptibilitățile“ partizanilor, gata „să treacă“², Vaida a propus o expectativă binevoitoare. Vaidistul care mi-a raportat aceste lucruri mi-a adăugat însă că, niciodată, Vaida, personal, nu se va înțelege cu Goga. „Il ne faut jurer de rien“.

Radian a venit să-mi spună că a asistat, fără să vrea, la un adevărat teatru. S-a dus să dejeneze la restaurantul „Modern“, iar

² Ioanițescu cu ai lui, Lupescu etc.

acolo a dat peste toți vaidiștii care se adunaseră la masa mare, după comitet. Vaida nu era prezent. Partizanii au început să se certe între ei, apoi să discute cu vecinii de pe la mese (!!), reproșându-și unii altora greșelile comise. La sfârșitul mesei, a luat cuvântul Ioanițescu și s-a dat la atacuri violente împotriva șefului, care n-a ținut seamă de părerile lui, și a făcut Cartelul cu liberalii, ca să pricopsească pe câțiva (aluzie la Tilea și la Costică Angelescu). S-a născut o mare confuzie, vorbeau mai mulți deodată, unii țineau isonul lui Ioanițescu, alții îl înjurau! Un ofițer, la o masă lângă Radian, a strigat în gura mare: „E o rușine! Bietul bătrân (era vorba de Vaida), să-l terfelească așa o lichea!“. Dama, la masă cu ofițerul, era indignată și cât p-aci să sară! De la mai multe mese, s-a auzit cuvântul „rușine!“ Această spălare de rufe murdare în public i-a dezgustat pe toți cei de față...

După ce a vorbit, Ioanițescu s-a sculat și a plecat cu prietenii săi, prin ieșirea care dă spre curte. În acel moment, a intrat în restaurant, pe altă ușă, Vaida, care fusese probabil chemat de credincioșii lui. Pus la curent despre cele întâmplare, s-a luat cu Tilea după Ioanițescu, pe care l-a ajuns în curte. Acolo, ce îi va fi spus Vaida lui Ioanițescu, nu știu, dar faptul este că s-a înapoiat cu dânsul și cu prietenii lui în sală, iar ședința a mai continuat, fără ceartă și fără discursuri. A fost însă mai mult o salvare a aparențelor, căci vaidiștii cu care a vorbit Radian i-au spus că Ioanițescu e ca și trecut la Goga și că va fi numit ministru al Agriculturii...

Din toate părțile, îmi vin știri că „prietenul“ meu, C. Radovici, a trecut la Guvern. Dacă l-ar imita toți! Aș scăpa de această ghiulea a partidului, pe care o duc de picior de 5 ani, fără niciun folos, doar pentru câțiva caraghioși care au abuzat de mine...

Pentru mâine dimineață, mi-am convocat Delegația Permanentă, să mă răfuiesc cu toți.

Contradicții:

Azi-dimineață, Blumenfeld a venit să-mi spună că a vorbit cu Tătărescu, iar acesta a fost foarte mirat de încântarea pe care Regele a manifestat-o, față de noul său Guvern, cu prilejul dejunului oferit, joia trecută, fostului său prim-sfetnic³. A fost

³ Această informație mi-a fost confirmată și prin cineva care venise direct de la Franasovici.

aproape ofensatoare, pentru predecesor, căldura cu care a vorbit despre succesori...

Și iată pe Șonieru, care vine să-mi spună din partea lui Malaxă că, „Sus“, e deprimare mare, că situația Guvernului e foarte compromisă și că să fie gata pentru orice eventualitate (!!).

Încurcă-i, Doamne, pe toți, căci numai așa vom ieși poate din încurcătură!

4 ianuarie. Zelea Codreanu, care se află la Predeal, a trimis o drastică dezmințire ziarelor care au publicat ieri informația „oficială“, cum că Garda de Fier nu se va prezenta în alegerile viitoare. În același timp, Căpitanul a dispus darea în judecată a acestor ziare.

Aflu că Regina Marioara, care a sosit alaltăieri seară de la Belgrad, sub pretext să facă o vizită mămă-sii (a cărei stare s-ar fi înrăutățit din nou), *a fost, în realitate, însărcinată cu o misiune importantă.* Așa se explică faptul că a și plecat azi-dimineață. Regina Marioara a venit trimisă de Prințul Regent Paul, cu o scrisoare, pe care acesta a primit-o de la Londra, în care se arată⁴ că „tot ajutorul și favorurile cu care Anglia și Franța au copleșit România în ultimii ani nu puteau fi plătite și răsplătite decât prin fidelitatea ei față de linia politică, urmărită de cele două mari democrații occidentale. Prin instaurarea noului său Guvern, antisemit și simpatizant cu metodele și cu directivele scumpe Berlinului și Romei, România s-a îndepărtat însă de la această linie. Regele Carol să nu fie deci mirat dacă atitudinea Angliei, probabil, și a Franței, nu vor mai fi aceleași ca în trecut, dacă România va avea consecințe grele de tras, în cel mai apropiat viitor“.

Această scrisoare, pe lângă alte știri foarte supărătoare, asupra atitudinii presei engleze, față de noi⁵, l-a deprimat mult pe Rege și a determinat o adevărată alarmă la Palat. Ziare serioase din Londra compară gestul Regelui, care a făcut apel la Goga, cu al

⁴ Raporturile de intimitate dintre Familia Regală engleză și Prințul Paul sunt cunoscute.

⁵ Ziarelor românești le este îngăduit să publice numai extrasele din cele câteva ziare franceze și engleze secundare, plătite, mai mult sau mai puțin rezervate în judecata lor, despre „lovitura de Stat din București“ și, bineînțeles, să reproducă coloane întregi din gazetele italiene și germane, toate elogioase pentru noul nostru Guvern.

lui Hindenburg, chemându-l pe Papen, ca să-l evite pe Hitler. În curând, pretind aceleași ziare, va fi și Regele Carol prizonierul extremiștilor de Dreapta. Sunt ziare, tot atât de bine informate, care compară Ministerul Goga din România cu Ministerul Primo de Rivera din Spania. Bieții englezi ne judecă după criterii occidentale și cred în pericol, acolo unde nu e decât păcătoșenie!

Oricum, presiunea externă începe să se simtă deja, iar avertismentul pe care mi l-a trimis aseară Malaxa prin Șonieru se baza pe informațiile mai sus-notate. Guvernul a fost ieri la două degete de a fi „concediat“, iar starea lui continuă să fie precară. Ca să-și prelungească viața, Goga a turnat imediat o nouă vadră de apă în paharul său de vin. Ordine severe au fost date ca așa-zișii lăncieri, cămăși albastre, să se potolească⁶; informații au fost date prin presă că nicio măsură vexatorie pentru evrei și pentru străini nu se va lua decât pe bază de lege, votată de viitoarea Cameră (!!!). Nu se vor numi comisari ai Guvernului decât pe lângă instituțiile și societățile care nu sunt în regulă cu legea actuală, privitoare la munca națională. Pe de altă parte, un comunicat oficial ne aduce la cunoștință că n-a fost niciodată vorba de o anchetă la Primăriile Capitalei, ci numai verificări, menite să îngrădească unele cheltuieli exagerate ale acestor administrații!! În realitate, fuseseră ordonate anchete în toată regula, în vederea găsirii unor motive legale de dizolvare, dar probabil că Regele nu mai dă Guvernului dizolvarea Primăriilor din București...

Pe când Goga toarnă, astfel, apă în vin, bețivul de Gheorghe Cuza, care, la Ministerul Muncii, nu vrea să știe de nimeni, „îi trage cu ciocanul!“ „A ordonat“ (!!) astfel ca niciun evreu să nu mai aibă servitori creștini (măsură rasistă, copiată din Germania)! Ce e mai nostim, e că cei dintâi care protestează sunt servitorii! Prin faptul că e copiată din Germania, măsura va face peste graniță mult mai multă vâlvă decât merita.

Deși liberalii au cerut reparația *Adevărului* și a *Dimineții*, deși

---

⁶ Ieri, s-au dus la Camera de Muncă și au dat cu forța afară comisiile existente, amenințând cu bătaia pe membrii lor să demisioneze; azi, s-au adunat în culoarea de Negru și, în frunte cu C.C. Brăescu, erau porniți să meargă la Ioanițescu (concurrent al Brăescului, la Primăria Capitalei) să-i devasteze casa, când a sosit Parizianu, cu ordinul de împrăștiere, semnat de Goga. Lăncierii, postați de sentinelă la ușile fiecărui ministru, au fost ridicați, iar numirea nebunului de Robu, comandant al tuturor lăncierilor, a fost contramandată.

Goga îmi spusese că dacă liberalii o vor cere o va acorda-o, cele două ziare n-au reapărut. S-a opus Cuza (A.C.), sub amenințarea că va vorbi el presei. Ca să tacă, Goga a amânat cu opt zile rezolvarea chestiunii. E însă probabil că liberalii nu se vor lăsa și, în cele din urmă, ziarele oropsite vor reapărea.

Musiu Șmil Honigmann, zis Fagure, zis Rabin-rahata Fagore, se află la Paris și excită toate redacțiile locale împotriva Guvernului Goga. Ziarele noastre guvernamentale îi făgăduiesc o sfântă de bătaie, la înapoierea lui în țară. Mi-ar face plăcere, numai să se țină de cuvânt.

Citta Davila și-a dat demisia din postul de ministru la Washington, pe ziua de 31 decembrie, 1937. Se vede că s-a umplut (juca la Bursă și câștiga) și că i-a revenit pofta să facă politică proastă în România. Păcat de el; era mai la locul lui în străinătate.

Deoarece Vaida a declarat ieri că Maniu i-a trimis pe cineva cu o scrisoare, cerându-i o întâlnire, domnul prezident dă azi o dezmințire categorică. N-a făcut niciun demers pe lângă Vaida și nici n-a autorizat pe cineva să facă vreunul. Încă un „mare” incident politic lămurit!

Din comunitatea evreiască, mi se transmite că Vasile Rădulescu a primit bani mulți (se vorbește de mai multe sute de mii de lei), ca să-l combată pe Goga la Mehedinți. Iată-l acum instalat lângă Goga în Minister! Moravurile timpului!

Bursa e în continuă scădere. În Bursa neagră, devizele, în continuă urcare; francul francez a ajuns la 12 lei½! La CEC (Casa de Economii), oamenii fac coadă, ca să-și retragă banii. Trăiască Regele și Guvernul Goga! Nu-i nimic, vor trece și astea!

DI Micescu a publicat, în fine, și depeșele schimbate cu d.d. Eden și cu Yvon Delbos. Deși telegramele sale sunt foarte călduroase, răspunsul lui Eden e foarte sec, și numai de câteva rânduri, fără nicio cordialitate. Mulțumește „de aducerea la cunoștință” și „speră” într-o colaborare pentru pace. În directă legătură, cu cele conținute în scrisoarea adusă de Regina Marioara. Răspunsul lui Delbos e ceva mai cordial, fără să fie călduros, plin de subînțelesuri.

Radio de la Budapesta a difuzat ieri asupra Ardealului, pe ungurește, toate înjurăturile tipărite, la adresa noastră, în Paris și în Londra, la care a mai adus un supliment de înjurături maghiare.

Victor Antonescu, ale cărui legături în Paris sunt serioase, i-a spus lui Blumenfeld că niciodată România n-a avut o asemenea presă în Franța, nici chiar în vremurile cele mai grele ale neutralității.

Citesc în gazete că Regele a fost la vânătoare, la Scroviște, alaltăieri. A plecat dimineața și s-a înapoiat seara, cu trenul, prin gara Mogoșoaia. N-aș fi relevat această știre, dacă n-aș fi citit mai departe că atât la plecare, cât și la înapoiere s-au aflat pe peronul gării, pe lângă toate „șarjele“ Palatului, primul-ministru, miniștrii de Interne și de Comunicații, ministrul Armatei, prefectul Poliției, procurori generali, comandantul Corpului de Armată etc. Citeam, și-mi părea că visez. Îmi reaminteam plecările și sosirile Împăratului Austriei, Regelui Italiei, Împăratului Rusiei și simplitatea lor. Să fie numai platitudine din partea slugilor? Nu. Căci aceste corvezi, o știu din experiență, sunt totdeauna comandate. Cred, mai mult, că Regele a înnebunit de-a binelea și că se crede Irod, din Vicleim!

În Monitorul Oficial nr. 259, din 21 decembrie, 1937, pag. 9.612, citesc următorul rezumat de decret:

„Prin Decretul Regal nr. 4.093, din 8 decembrie, 1937, se aprobă conferirea Medaliei „Virtutea Militară“ de pace Cl. a II-a frunzașului Coldea Gavril, *pentru pilda strălucitoare de credință ostășească și devotamentul neclintit, dovedit în timpul executării serviciului încredințat*“.

Nicio altă specificare, nicio altă motivare. Acum, iată ce mi s-a raportat de la Ministerul Armatei, cu privire la această decorare. Cu câteva zile înainte de data acestui decret, 4 vlăjgani s-au introdus prin dosul Palatului, la intrarea casei în care locuiește Regele, s-au repezit asupra celor două sentinele și asupra sergentului ce veghea, i-au ucis, s-au îmbrăcat în mantalele lor și au așteptat să iasă dna Lupescu – ce se afla la Rege – ca să o împuște. S-a întâmplat însă că frunzașul Coldea să nu fie ucis și, deși grav rănit, a putut să se târască în întuneric și să dea alarma. Cei 4 vlăjgani au fost împejurați și arestați. Erau 4 membri ai Gărzii de Fier. Ce s-a făcut cu ei nu se știe, căci afacerea a fost înnăbușită. Dacă această povestire corespunde adevărului, avem un punct de plecare și o explicație pentru toate năzbâtiile Regelui din ultima vreme.